

האזנה השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו ישישכר שמואל שליט"א

גליון מס' 85
פרשת ואתחנן התשפ"ה

ט"ז באב ובה התפילה

ואתחנן בעת ההיא - מתי? • שינוי גישה - בט"ז באב • הצליחו במקום שמושה לא הצליח • בין 'סלח נא' ל'אעברה נא' • צדיקים במיתתם הצטרפו למנוי • תן מתנת חינוך! • תפילות בגלות הקשה • תפילת האסירים • ה"דרך קיצור" של רבי עקיבא איגר • מה קרה בט"ז באב • נחמו נחמו עמי • לאיפה ומתי ללכת לטיולים

וכיון שאף אחד לא ידע מי יקום ומי לא, לכן נתאר לעצמנו, כל שנה לפני תשעה באב, כל עם ישראל, היו עושים תשובה חזקה שאין כמותה, בכל ליבם, בכל נפשם ובכל מאודם. איזה בכיות! איזה סליחות! היו צמים בערב תשעה באב... [בתשעה באב עוד לא היו צמים] איזה התקרבות לה', בין אדם למקום, ובין אדם לחבירו! כי אדם לא יודע אם הלילה הוא ימות או יחיה, אדם יודע שאולי מחר הוא הולך לבית דין של מעלה, לחיי נצח, אם עכשיו הוא לא יחזור בתשובה, מה יהיה איתו? וכאשר נכנסו לאדמה, איזה תפילות היו בוכים ומתפללים כדי שיקומו בבוקר! ככה היה 40 שנה, איזו צרה גדולה.

בניה לדורות - כבר במדבר

השבוע יש לנו פרשת ואתחנן, שיש בה את "מעמד הר סיני - קבלת התורה". והשבת גם כן תהיה "שבת נחמו" - נחמו נחמו עמי יאמרו אלביכם, וגם השנה יחול בשבת יום ט"ז באב שהוא יום קדוש כמו שאמרו רבותינו - "לא היו ימים טובים לישראל כט"ז באב".

ונתחיל על הסדר מפרשת השבוע פרשת ואתחנן: הפרשה פותחת בפסוק "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר" - שמושה רבינו התחנן והתפלל לקב"ה שיזכה להיכנס לארץ ישראל. וצריך להבין, מה זה "בעת ההיא" - באיזה זמן מדובר?

יש בזה כמה פירושים. אחד הפירושים, אומרים רבותינו: ש"בעת ההיא" הכוונה ליום ט"ז באב. ומדוע משה התפלל דוק בט"ז באב?

התשובה היא, שהנה ידוע, שבחטא המרגלים שהוציאו דבת הארץ רעה, זה היה בתשעה באב, שחזרו מתור הארץ. ועם ישראל האמינו להם, ובכו.

ואמר הקב"ה לדור המדבר [מעל גיל 20] שלא יכנסו לארץ ישראל - "במדבר הזה יתמו ושם ימותו". וככה היה, שכל הדור ההוא מתו במשך 40 שנה.

וכולם מתו בליל תשעה באב של כל שנה ושנה, כמו שאמר להם הקב"ה "אתם בכיתם בכיה של חינוך? חייכם שתבכו בכיה לדורות", ולכן עד היום אנחנו בוכים ביום הזה על בית המקדש. וככה גם היה במדבר, שבכל שנה היתה בכיה גדולה, כי בכל שנה מתו כחמשה עשר אלף איש בתשעה באב.

וכיצד היתה פטירתם בכל שנה במדבר? המדרש רבה באיכה אומר, שבכל שנה בליל תשעה באב, כל בני דור המדבר היו חופרים לעצמם קברים, מתעטפים בתכריכים, ונכנסים באדמה, ובכל שנה חמשה עשר אלף נפטרו ונשארו באדמה, אבל השאר נשארו בחיים, ולמחרת בבוקר, מי שנשאר חי היו מוציאים אותו. וככה בכל שנה בבוקר תשעה באב היו בודקים, מי שנשאר חי - הנה מה טוב, ומי שלא קם - מכסים אותו בעפר.

קבוצת הסיכון - נשארה בחיים!

ובשנה האחרונה, נשארו החמשה עשר אלף האחרונים! לאלה כבר לא היה ספק, הם האחרונים... והם ידעו שכמו כל שנה הם לא יקומו בבוקר... ועשו בכיות ותפילות ותשובה כי ידעו שאין ברירה, ולפי התוכנית של הגזירה, כבר הם עומדים לפני בית דין של מעלה.

נכנסו לאדמה בלילה, והנה בבוקר פלא גדול: כל החמשה עשר אלף קמו! אמר להם משה, "זה לא יכול להיות, הרי הקב"ה גזר גזירה, כנראה טעינו בתאריך ועוד לא הגיע תשעה באב!"

למחרת כולם שוב נכנסו לאדמה, ועוד הפעם בכיות, ותשובות, והנה בבוקר, שוב פעם כולם קמו. ככה עשו עוד כמה ימים, עד שראו את הירח מלא, והבינו שכבר אמצע החודש - ט"ז באב, וכבר עבר תשעה באב, ואמר להם משה שכנראה נתבטלה מהם הגזירה, והחמש עשרה אלף האחרונים יזכו להיכנס לארץ ישראל, ובאותו יום עשו משתה ושמחה. וזה אחד הסיבות שט"ז באב הוא יום טוב לישראל, כי נתבטלה הגזירה.

ומה הסוד והטעם שהגזירה התבטלה דוק מאלה האחרונים? אלא, אומרים רבותינו, שאמנם כל שנה היו עושים תשובה, בוכים ומתחננים, אבל עדיין לכל אחד בלב היה איזה תקוה אולי הוא בכלל לא אמור למות

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומעובר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 6:54 7:12 7:15 7:13

יציאה: 8:08 8:10 8:11 8:09

ר"ת 8:48 8:51 8:52 8:49

משה התפלל תקט"ו תפילות! כל תפילה בנוסח אחר, עד שאמר לו הקב"ה: "דחילאק, רב לך! אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה!" - כי אם תתפלל עוד תפילה אחת, כביכול אהיה חייב לעשות".

אצל הקב"ה אין משוא פנים. כאשר משה רבנו התפלל תקט"ו - חמש מאות וחמש עשרה תפילות, גלגלי המרכבה שרפי להבה, כולם אמרו להקב"ה "תקבל תפילתו". והקב"ה לא נשא לו פנים, אלא אמר לו "תשמע, אי אפשר, די! אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה".

ומדוע הקב"ה לא רצה שיכנס? כי אם משה היה נכנס לארץ, היו יכולות להיווצר מזה צרות גדולות לעם ישראל, כי אז בית המקדש לא היה יכול להחרב לעולם, הכל היה לנצח, וכשעם ישראל יחטאו, לא היה אפשר "לשפוך חמתו על עצים ואבנים", אלא היה צריך למחות אותם חלילה, לכן הקב"ה ביקש ממשה שלא יתפלל עוד, הכל מכון מלמעלה.

הרב פסק שהאשה צודקת שאין לה חברות בארץ ישראל

יש מדרש פליאה שאומר, שכאשר משה רבינו אמר "אעברה נא", אמר לו הקב"ה, "אם אתה רוצה 'אעברה נא', בטל 'סלח נא', ואם אתה רוצה 'סלח נא' בטל 'אעברה נא'". פירוש, שבחטא העגל, משה ביקש מהקב"ה 'סלח נא', והקב"ה מחל, ועכשיו אמר לו הקב"ה, אם אתה רוצה 'אעברה נא', בטל 'סלח נא' - אני אבטל את הסליחה על חטא העגל. ומשה רבינו אמר, "לא, אני לא רוצה שתבטל הסליחה".

והמדרש הזה לכאורה לא מובן, מה הקשר בין 'אעברה נא' ל'סלח נא'? הרי הקב"ה כבר סלח ומוחל על חטא העגל, ועכשיו מה זה קשור? איך פתאום הקב"ה מבטל את המחילה?

כדי להבין המדרש הזה נקדים שתי הקדמות: הקדמה ראשונה, היו שני עשירים גדולים באשכנז, שרצו להשקיע את כל רכושם באיזה השקעה בעורות, שאפשר להרוויח בזה הון עתק, והם באו לחכם הגדול שלהם אמרו לו, "תראה, אם נצליח בסחורה הזו, אנחנו נשבעים ונודדים נדר שנעלה לארץ ישראל, וכיון שיש לנו הרבה כסף, נשאיר לך פה בשביל הישיבות, ונלך לארץ ישראל, נבנה לנו בתים, בתי מדרשות, נחזיק תורה". והרב בירך אותם שיצליחו.

עשו את העסקה והצליחו. והיו צריכים לקיים את הנדר שלהם לעלות לארץ ישראל. אבל מה קרה? לפני שהספיקו לעלות, אחד מהשותפים קיבל איזה מחלה ונפטר. אבל השני רצה לעלות לארץ ישראל כי אמר "אני חייב לקיים את הנדר", אבל אשתו לא היתה מוכנה לעלות, והוא אומר לה, "הרי נדרנו ונשבענו?" והיא אומרת לו, "תראה, אני הסכמתי כי חשבתי שתהיה לי שם חברה - אשתו של השותף שלך שהיתה גם עולה לארץ, אבל עכשיו שבעלה נפטר, היא לא רוצה לעלות, כי היא רוצה להיות עם המשפחה שלה, אם ככה אין לי מה לעשות בארץ ישראל, מי יכיר אותי שם? מה אעשה שם?"

העשיר הזה, בצר לו, חזר לרב, ומספר לו שהוא נשבע ונדר לעלות לארץ ישראל, אבל אשתו לא רוצה, כי החבר שלו נפטר. הרב שמע ופסק לו: אתה לא חייב לעלות! מדוע? כי יש דין ש"שבועה שבטלה מקצתה - בטלה כולה", אתה נשבעת שאתה וחבר שלך, תעלו, עכשיו אי אפשר לקיים חלק מהשבועה כי הוא נפטר, וכיון שבטלה מקצתה - בטלה כולה. זה הקדמה אחת.

אתה לא יכול לתפוס את החבל מכל הצדדים

הקדמה שניה: אחרי חטא העגל, משה התפלל לקב"ה שיסלח על חטא העגל, אמר לו הקב"ה, אם יש עשרה צדיקים בעם ישראל, אני מוחל

השנה, הרי רק חמש עשרה אלף מתים... נמצא שהתפילה והתשובה לא היתה מכל הלב במאה אחוז, וכיון שהתשובה והתפילה לא היו עד הסוף מכל הלב, לכן הם מתו...

אבל אלה החמש עשרה אלף איש האחרונים היו בטוחים שהם מתים! אין אחרים שימותו, לכן הם עשו תשובה והתפללו מכל הלב במאה אחוז, קרעו את השמיים, כי ידעו שאין להם שום מוצא אחר, והיו אומרים להקב"ה רק אתה יכול להציל! אין פה ספיקות, לכן הקב"ה אמר, "אתם התחננתם מכל הלב? לכן אתם ניצולים".

**נכנסו לאדמה בלילה, והנה בבוקר פלא גדול:
כל החמישה עשר אלף קמו! אמר להם משה, "זה
לא יכול להיות, הרי הקב"ה גזר גזירה, כנראה טעונו
בתאריך ועוד לא הגיע תשעה באב!" למחרת כולם
שוב נכנסו לאדמה**

החידוש הגדול שהתחדש למשה

והנה, משה רבנו כשראה את המעשה הזה, התפעל מאוד, ולמד מזה לעצמו. כי הרי הקב"ה גזר שהוא ואהרן לא יכנסו לארץ, ועד היום משה חשב שאחרי שהקב"ה גזר אין מה לעשות, "גזירה היא מלפניו", והוא ראה שאהרן כבר נפטר, וגם הוא כבר יפטר, ולכן משה לא ניסה להתחנן ולהתפלל, כי הוא לא חשב שזה יועיל לבטל את הגזירה.

אבל אחרי שהגיע ט"ו באב, ומשה רבינו רואה ומבין, שהקבוצה האחרונה של דור המדבר, שנגזר עליהם שלא יכנסו לארץ, ביטלו את הגזירה על ידי התפילה, התשובה והתפילות עובדים! מיד למד מזה משה לעצמו, שאולי גם הוא יוכל לבטל את הגזירה על ידי תפילה מכל הלב ויזכה להיכנס לארץ.

לכן אומר משה: "ואתחנן אל ה' בעת ההיא" - בט"ו באב - "בעת ההיא שראיתי מה זה תפילה שהתפללו מכל ליבם, ובזכות זה נתבטלה להם הגזירה ונכנסו לארץ ישראל, אמרתי, גם אני רוצה לזכות להיכנס לארץ ישראל".

אם הוא יכנס - יהיו חלילה צרות גדולות

עכשיו נראה מה התפלל משה? "אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון" אעברה נא - נ"א עולה חמישים ואחת, כי הירדן רוחבו חמישים אמה, ומשה אמר, אני רוצה סך הכל חמישים ואחת אמות, חמישים של הירדן, ועוד אמה אחת בתוך ארץ ישראל. אמה אחת מספיק! רוצה רק אור! אני לא צריך יותר! רק להיכנס! רגל אחת.

אמר משה: "רבנו של עולם! אני לא צריך להנהיג את עם ישראל, לא צריך 'על פיך יישק כל עמי'! שום דבר אני לא רוצה! תן ליהושע להנהיגם לארץ ישראל, כפי שהבטחת, אתה יודע שאני אומר את זה מכל ליב, רק בבקשה תכניס אותי לארץ ישראל, כמו עוף הפורה, כמו איזה פרפר, העיקר להיכנס לארץ ישראל!"

משה רצה לראות את 'אבן השתיה' שממנה הושתת העולם, האבן שדיברה עם יעקב אבינו. משה רצה לחזות בנועם ה', הוא ידע את מעלת ארץ ישראל, שזוכים על ידה לרוח טהרה וקדושה, והרי עיקר הדביקות היא להשיג את החיים העליונים, וחיים רוחניים זה בארץ ישראל, ירושלים של מטה מכוונת כנגד ירושלים של מעלה. איך כתוב במשנה במסכת כלים? "ירושלים מקודשת יותר מכל ארץ ישראל וכל סביבותיה" - וכפי קדושתה כך ימשך דבקות ביותר להקב"ה.

ואדם צריך להתפלל מקירות ליבו, לדעת שהדבר הגדול זה "ואתחנן". לבקש מהקב"ה ריבונו של עולם תן לי מתנת חיים, ואתחנן אותיות ת"ן חנ"ם, לא מגיע לי. אבל תן לי בחינם.

שלום עליכם! הגעת מאנטוורפן?

עכשיו, במצב הקשה של סוף הגלות, הדור צריך הרבה תפילות. ושהקב"ה יקבל את התפילות שלנו. אבל יש כוחות גדולים ליצר הרע והוא לפעמים לא נותן לבן אדם להתפלל. שם לו מסכים גדולים. אבל האדם לא ישים לב אליהם, יזעק, יש צדיקים כל יום תראה אותם גומרים את כל ספר תהילים, יש להם כח מיוחד. דבר גדול. זכות גדולה שאדם יתחנן להקב"ה.

ויש עוד פירוש מה זה "בעת ההיא לאמר": שהרי צריך שבתפילה יהיו פיו וליבו שווים, שבאותה עת שהוא מתפלל שיהיה "לאמור" שיהיו פיו וליבו שווים. שכאשר הוא מוציא את הדברים, הראש שלו לא יהיה בניו יורק... אלא שהראש שלו יהיה בתפילה, שלא יהיה במצב שאחרי התפילה צריך להגיד לו: "שלום עליכם וואס מאכסטו", היית עכשיו באנטוורפן? בניו יורק? בתל אביב? טוב שחזרת...

משה רבינו ביקש, רבונו של עולם "בעת ההיא - לאמר", בעת ההיא - שיש גלות צרות ובעיות, שיהיה מספיק רק "לאמור", אפילו שפיהם וליבם לא

השני רצה לעלות לארץ ישראל כי אמר "אני חייב לקיים את הנדר", אבל אשתו לא היתה מוכנה לעלות, והוא אומר לה, "הרי נדרנו ונשבוענו?"

שווים, אם רק מוציאים מהפה שלהם שזה יהיה מספיק. עם ישראל סובל, תן להם, תקבל את תפילתם, "כי אתה שומע תפילת כל פה" - אפילו שהתפילה היא רק בפה, בלי הראש, בלי המחשבה, בלי הלב, תקבל תפילתם!

זו הצידה!

במדרש תנחומא כתוב על תפילת משה: "אם אמור יאמר העבד אהבתי את אדוני, את אשתי את בני, לא אצא חופשי, והגישו אדוניו אל האלקים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדוניו את אונן במרצע, ועבדו לעולם". ככה אמר משה רבינו לפני הקב"ה: הלא אני עבד, כמו שקראת לי משה עבדי, ועל עבד כתוב בתורה "ואם אמור יאמר העבד אהבתי את אדוני" והרי אני אוהב אותך ואת תורתך, ואת בניך, לא אצא חופשי, לא רוצה לצאת חופשי [כמו שכתוב במתים חופשי].

והקב"ה ענה לו על זה: "אל תוסף דבר אלי עוד" מה הכוונה? אלא, יש דין שעבד עברי לא נרצע עד שישנה ויאמר, כמו שכתוב ואם "אמור יאמר" העבד. לכן אמר הקב"ה תשמע משה "חלסנא", אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, כי אם תאמר עוד הפעם, הרי יתקיים שיאמר וישנה ויאמר, ואני כביכול יהיה חייב לשמוע לך.

כמה כח התפילה הוא חזק, וכמו שראינו אצל חזקיהו הנביא, שישעיה הנביא אמר לו "מת אתה ולא תחיה", וחזקיה אמר לו "חביבי! כלה את נבואתך וצא", מה אתה אומר לי 'אין מה לעשות נגזרה הגזירה', וזו! כך מקובלני מבית אבי אבא, ש"אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם

על עוון העגל, משה חיפש ומוצא רק שבעה צדיקים, מה עשה? אמר לפני הקב"ה, הרי "צדיקים במיתתם קרוים חיים" ואם כן אפשר לצרף את אברהם, יצחק ויעקב, ואיתם להגיע לעשרה. וזה מה שכתוב "זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך" - תצרף אותם כדי שיהיו עשרה צדיקים. והקב"ה קיבל את דבריו ומחל להם. עד כאן הקדמה שניה.

עכשיו נעבור לפירוש המדרש פליאה: משה רבינו אמר לקב"ה, רבונו של עולם, אתה נשבעת שאני ואהרן לא ניכנס לארץ ישראל, אבל עכשיו אהרן נפטר, ויש לנו דין "שבועה שבטלה מקצתה בטלה כולה", מביא לו את המעשה באשכנז... אהרן נפטר וא"כ אין עלי את השבועה שלך, תן לי לעלות.

מה השיב לו הקב"ה? אתה משה אמרת לי בחטא העגל: "זכור לאברהם ויצחק וישראל" - לצרף אותם לעשרה צדיקים כי "צדיקים במיתתם קרויים חיים", ואם אברהם ויצחק ויעקב חיים, הרי גם אהרן נקרא חי והשבועה לא בטלה!...

וזה מה שאמר הקב"ה למשה: "אם אתה רוצה אעברה נא, בטל סלח נא", תבחר, אם אתה רוצה אעברה נא ואתה אומר שאהרן נחשב מת ושבועה שבטלה מקצתה - בטלה כולה, אם ככה - בטל "סלח נא" - אתה לא יכול להגיד לי שהאבות חיים. ואם אתה אומר סלח נא - שנחשבים חיים, אז אין אעברה נא כי גם אהרן נחשב חי והשבועה לא בטלה! כי אי אפשר לתפוס את החבל משני הצדדים, ככה הקב"ה תפס את משה רבינו מכל הצדדים, תפיסה חזקה. ומשה רבינו העדיף להשאיר את הסליחה על חטא העגל.

תן לי בחינם!

משה רבינו ניסה בכל כוחו שהקב"ה יכניס אותו לארץ ישראל, אבל הקב"ה הסביר לו שאי אפשר! אתה לא יכול להיכנס. ומשה רבינו התפלל וקרע את השמיים, "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר". עד שהקב"ה אמר לו "רב לך אל תוסף", כי עוד תפילה אחת - הוא היה נכנס! האור החיים הקדוש אומר, מה יעשה אדם כדי שתתקבל תפילתו? ילמד מתפילת משה רבינו מהימנא, ויתפלל כמו שהוא התפלל [כמו שראינו אצל תפילת חנה שממנה למדנו הרבה הלכות בעניני תפילה]. ובתפילת משה רבינו רואים כמה נקודות:

דבר ראשון: ואתחנן - תתפלל את התפילה שלך בלשון תחינה, רבונו של עולם תן לי מתנת חיים - לא מגיע לי, תתחנן, "בתחנונים ידבר רש", לא בעזות - אני רוצה! אלא בעדינות ובתחנונים. ואז יתקיים בו: "והנחתי את אשר אחון וריחמתי את אשר ארחם". וגם למדנו, שאל תעשה תפילתך קבע אלא רחמים. שזה לא יהיה כמו משא קבוע עליך, צריך להתפלל בתחנונים.

דבר שני: ואתחנן אל ה' - תבקש את התפילה שלך ממקור הרחמים, שם הוי"ה ב"ה, ולכוון את השמות שמוציא מפיו. דבר שלישי: בעת ההיא - בעת רצון, מתי זה עת רצון? בשעה שהציבור מתפללים, ואם זה בשעת חצות לילה ובציבור, אין כמו זה בעולם. דבר רביעי: לאמור - שיבקש את הבקשה שלו בצורה ברורה ובחיתוך שפתיים.

אדם שרוצה להצליח, שכל דבר יתפלל להקב"ה, כי הכל בידו יתברך. רק הקב"ה. המהות של האדם זה להתפלל. איפה רואים את זה? באותיות של א'ד'ם', שמילוי האותיות אד"ם, א"ף - ל' פ', דל"ת - ל' ת'. מ"ם - מ' - אותיות מתפלל"ל. כי המילוי של האדם, המהות שלו, העצמיות שלו, הפנימיות שלו זה "מתפלל".

זה?! לא סתם אדם זוכה לבנים תלמידי חכמים וצדיקים, זה לא בא בחינם.

אל יתייחס מן הרחמים", והתפלל וזעק מקירות ליבו. ומה נהיה לבסוף? הקב"ה שמע את תפילתו, והוסיף לו 15 שנה, והתחתן, והביא ילדים.

האדמו"ר קבע: כך השואה היתה יכולה להמנע!

צריך תפילות בדמעה. איך כתוב? "מעלים את המדומע באחד ומאה", "מדומע" עולה וניכר ותפילתו מתקבלת. "כל השערים ננעלו - חוץ משערי דמעה שלא ננעלו". מדוע? כי כאשר הדלת סגורה ואדם בוכה, לא שומעים אותו, אבל כאשר הוא מוריד דמעות, הדמעות נכנסות, חודרות מתחת לדלת. והקב"ה אומר מה זה? ואומרים לו, שהוא צועק וזועק בחוץ וזה הדמעות שלו. ואז שואלים מה הוא רוצה? רוצה ילדים צדיקים, רוצה להיות תלמיד חכם. שיהיה לו סייעתא דשמיא. והקב"ה נותן לו, רחמן מלא רחמים.

בזמן מלחמת העולם השנייה, חכמי פורת יוסף, חכמי ספרד, רבי סלמאן מוצפי, חכם יהודה פתיה, היו עושים תפילות ובקשות נוראות להינצל מהגרמנים. וכאשר ראה את זה האדמו"ר מגור האמרי אמת, הוא אמר, שהוא לא ראה תפילות כאלה, ואם היו מתפללים כך באשכנז, לא היתה שואה, הצורך הגרמני לא היה יכול להיכנס.

פעם הגיע רפורמי אחד, ושאל את אחד הרבנים "למה לא מקצצים בתפילה? התפילה היא מדי ארוכה..." אמר לו הרב: אם יקצצו, גם את מה שאומרים היום לא יגידו... אמר לו הרפורמי: אם יקצצו יוכלו לבוא, אמר לו הרב: זה לא יעזור שום דבר, הדרדר הוא דרדר.

וזה האמת שאסור לבטל שום דבר ממה שהתורה אמרה. מה שרבותינו קבעו זה התפילה. אם יהיה קיצוצים, גם בשביל המקצת לא יבואו, אין מה לעשות.

עד איזה גיל צריך להתפלל?

המשנה אומרת היה עומד בתפילת העמידה, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אפילו המלך שואל בשלומו לא יפסיק, זה גזירה מלמעלה, אם לא מגיע לו - הנחש ילך, אפילו המלך שואל בשלומו באמצע התפילה, לא יפחד ולא יפסיק.

רבי שלמה הכהן מרדאמסק בעל תפארת שלמה, אומר על המשנה הזו, שבאו לרמוז לנו שאדם תמיד צריך להתפלל, גם כשהוא למטה למטה בעמקי הקליפות, ולא יגיד מי עכשיו ישמע את תפילתי. וגם כאשר הוא כבר צדיק גמור, ונמצא ברום המעלה, לא יגיד אני כבר במעלות גדולות, לא צריך להתפלל. לא! ימשיך להתפלל!

וזה מה שרמוז כאן, "אפילו נחש כרוך על עקבו" - הוא בתוך הקלי', בלע אותו הנחש כבר מהראש והגיע עד לעקב... והוא בקלי' בפנים, לא יפסיק להתפלל ולא יפחד להתפלל. ו"אפילו המלך שואל בשלומו" - שהוא במעלה גדולה שהקב"ה שואל מה שלום החכם, דורשים לו דרישת שלום מן השמיים, למרות זאת, יצר הרע גדול. לא יפסיק להתפלל.

שאלו את "מרון הסטייפלער" - האבא של ר' חיים קנייבסקי, עד איזה גיל צריך להתפלל על הילדים, אתה רואה אותם בגיל 40, בגיל 50 כבר הם צדיקים שאין כמותם, הם כבר יכולים להתפלל עלי...!

אמר הסטייפלר: אתה רואה אותי שאני זקן היום? ורבי חיים כבר בגיל 70! אני עדיין מתפלל עלי יום יום!! לא להפסיק להתפלל! זה הכח של התפילה.

מעמד "תפילת האסירים"

מהו כוח של תפילה אנחנו רואים אצל מי שרצח בשוגג, שהוא גולה לעיר מקלט, ויושב שם עד שימות הכהן הגדול. וכתוב שאמא של הכהן הגדול

האדמו"ר שהתעקש ללכת לקרקס

כשלמדנו ב"פורת יוסף", היה רבי אברהם הכהן מתונים, בעל ספר "מילל לאברהם", היה גר בתפילות, תלמיד חכם גדול, היה נראה אדם פשוט,

שלא יהיה במצב שאחרי התפילה צריך להגיד לו: "שלום עליכם וואס מאכסטו", היית עכשיו באנטוורפן? בניו יורק? בתל אביב? טוב שחזרת...

אבל הראש ישיבה רבי יהודה צדקה ע"ה היה אוהב אותו, והיה מביא אותו לישיבה כדי לתת לנו מוסר.

ואני זוכר שהוא אמר לנו שני דברים על התפילה: דבר ראשון, שלהתפלל זה כמו לדבר בטלפון, אתה מדבר פה, והתפילה שלך נשמעת למרחקים, הקב"ה שומע את תפילתך.

ועוד דבר: הוא היה מספר על אחד האדמו"רים שלקח את התלמידים שלו ל"קרקס", שהיה שם איזה פעלולן שמוותח חבל מהר להר, ממקום גבוה למקום גבוה ותהום באמצע, והפעלולן הזה הולך על החבל, וכולם מוחאים לו כפיים.

התלמידים לא הבינו ושאלו אותו: "כבוד הרב, למה הבאת אותנו לכאן?" אמר להם האדמו"ר: אני לומד מזה איך להתפלל, שהרי כמה מריעים לו כולם ומנפנים וצוחקים, ואם הוא ישים לב למישהו הוא מיד יפול לתהום ואיננו, לכן הוא חייב להיות מרוכז ולא להסיח דעתו רגע אחד מן ההליכה שלו, כי אם יסיח דעתו הוא בסכנה. ומזה אני לומד מוסר שככה אנחנו צריכים להיות מרוכזים בתפילה. את הדבר הזה שמעתי מרבי אברהם הכהן, איך צריכים להתפלל.

הבעל שם טוב היה אומר, שמי שיש לו מחשבות אחרות באמצע התפילה, חסר לו הרבה כדי להיות מתוקן, כי אדם שמתפלל אסור שיהיו לו מחשבות אחרות. צריך שכולו יהיה אך ורק בתפילה.

מדוע רבי מאיר הוריד כוס של דמעות

ובפרט בדור שלנו צריך תפילות, על המצב הקשה של עם ישראל. ומלבד זאת, כל אדם כל יום יתפלל על אשתו והילדים שלו, שכולם יהיו בריאים וילכו בדרך ה' ויהיו תלמידי חכמים, את עמלנו אלה הילדים שאומר ונהיה אנחנו וצאצאיו וצאצאי צאצאיו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, להוריד נחלי דמעה, ולבקש בכל ליבו.

רבי שואל דווקא היה ראש המקובלים בדור הקודם, ואומרים שהיתה אצלו שלולית של דמעות שהיה מוריד בתפילה.

פעם כאשר הייתי אצל רבי מאיר אבוחצירא, ובאותו מעמד הייתי עם עוד כמה בחורים, הוא אמר לנו: תאמינו לי, אני כל יום מוריד כוס של דמעות על הילדים שלי, "שלא יצערו את הקב"ה". והוא הסביר לנו: "אני לא דואג על הצער שלי כלל, לא אכפת לי על עצמי, כל התפילה שלי היא שלא יצערו אותי יתברך". ככה הוא אמר, אני התפעלתי מזה, אני חשבתי שהוא מתפלל שלא יצערו אותו מסכן, לא! רק שלא יצערו את הקב"ה. וכל יום הוא היה מוריד כוס של דמעות! אתה יודע מה

זה, ונתנו לחולה לאכול, והוא הבריא! ורבי עקיבא אמר להם, שישאירו למזכרת את הכנפיים ואת העצמות.

לימים, שוב פעם עבר אותו רופא באותה עיר, ובא לראות מה עם החולה, והנה הוא הופתע לראות אותו בריא... והחולה סיפר לו שבאותו רגע שהרב התפלל, העוף בא לחלון. תראו מה עושה תפילה! התפילה יש לה כוח אדיר שאין כמוהו בעולם להפוך עולמות.

הגוי שאל את הבחורים: אתם התלמידים של רבי ישראל?

אני רוצה לספר לכם עוד דבר על כח התפילה, ממרן החפץ חיים בעל המשנה ברורה, וזה מעשה שתמיד אני מתפעל ממנו: מעשה שהיה בישיבת ראדין, ביום שבעה עשר בתמוז, שהיכל הישיבה היה הומה בתלמידים, והיה חום גדול, והיו שני תלמידים שיצאו לטייל תוך כדי לימודם, הסתובבו בשבילי העיירה, לנשום קצת אויר בחוץ, תוך כדי שהם לומדים.

והנה נכנסו לאיזה שדה של גוי, וישבו ולמדו שם. ופתאום מתקרב אליהם בעל השדה הגוי, ואומר להם: "אתם התלמידים של רבי ישראל מאיר?" אמרו לו "כן. איך אתה יודע?" והגוי פתח את סיפורו: "אני אספר לכם, מה ראיתי בעיניים שלי: לילה אחד בשעה 3 לפנות בוקר, אני שומע קולות מהשדה הזה, ופחדתי שזה איזה חיה, שבאה להזיק את כל מה שיש לי. רצתי מיד לשדה, הלכתי לפי הקול והנה אני מתקרב ורואה, יהודי שוכב על הרצפה, ובוכה ובוכה, מעולם לא ראיתי כאלו בכיות ותפילות. ניגשתי אליו, ואמרתי לו 'רב יי', מה קרה לך? אולי אני יכול לעזור לך?'

שאלו את "מרן הסטייפלער" - האבא של ר' חיים קנייבסקי, עד איזה גיל צריך להתפלל על הילדים, אתה רואה אותם בגיל 40, בגיל 50 כבר הם צדיקים שאין כמותם, הם כבר יכולים להתפלל עלי...

היהודי קם ואמר לי: 'תסלח לי שהפרעתי לך, אבל, אני אגלה לך, קוראים לי ישראל מאיר ואני חיברתי ספר של הלכות, שעם ישראל ידע איך ללכת בדרכי ה', ואחרי שעברתי על זה כמה פעמים, אני עדיין מפחד שלא יהיה בזה איזה טעות, שאני לא יעשה צער להקב"ה, לכן אני מתפלל לפני הקב"ה שלא יהיה טעויות בספר שלי, שהספר הזה באמת ידריך את האנשים, ושאיני לא אטעה במה שעשיתי, שהכל יתקבל ברצון ובאהבה לפני ה' יתברך, לכן באיתי פה לערוך תפילה'.

הגוי סיים את סיפורו ואמר: 'כל כך התפעלתי מהרב שלכם, רציתי לתת לו הרבה כסף, אבל הוא לא רצה כלום. אז אני אומר לכם עכשיו שתדעו מי זה הרב שלכם'. את כל זה סיפר להם גוי מה שראה בעיניו. פלא פלאות.

"אבא שלי עשה כמו חוני המעגל"

אני זוכר שברחוב צפניה היה גר הנכד של החפץ חיים, בן ביתו של החפץ חיים, קראו לו הרב חלל זקס, והוא היה אז ראש ישיבת חברון. הרב זקס היה אוהב מאוד את הדיין רבי יוסף כהן שהיה ראש אב"ד בירושלים [אבא של ראש ישיבת חברון של היום, רבי דוד כהן]. ורבי יוסף כהן היה שכן שלי, דלת מול דלת. ובערב פסח הייתי רואה את הרב זקס שהיה בא אצל רבי יוסף כהן והיה מביא לו מצות.

יום אחד, שמעתי שבתו של החפץ חיים נמצאת בבית של הרב זקס, ראיתי את הרב זקס, אמרתי לו "תשמע אני רוצה לבוא אצלך, ולראות את

היתה שולחת לאותם רוצחים בשוגג, איזה מתנות, איזה מאכלים, כל יום עושה להם חורשט סבזי, טאג'ין... שולחת להם מתנות, מפנקת אותם, ונתנת להם הרגשה טובה.

מדוע? מה קרה? למה היא שולחת להם? כי היא מפחדת על הבן שלה. היא מפחדת שהרוצחים הללו יתפללו עליו שימות. כי כל זמן שהוא חי הם לא יכולים לצאת משם. לכן היא נתנת להם מתנות כדי שלא יתפללו. רואים כאן שאפילו תפילה של רוצח יש לה כח אדיר שיכולה להמית את הכהן הגדול! יתפלל שימות הבן שלה ואז הוא יכול לצאת מבית האסורים שלו, מעיר מקלט.

הרב השיג בחינם את מה שהמלך השקיע עליו מיליונים

מסופר על רבי עקיבא איגר, שמנהגו היה ללכת ממקום למקום לבקר חולים ולשמוח אותם. כמו שכתוב במדרש, שגם התנא האלקי רבי עקיבא היה מחזיק במצוה הזאת, ללכת ולבקר חולים, ומסופר על רבי עקיבא שהלך לבקר את אחד התנאים שהיה חולה, ומצא אותו שכמה ימים לא בא מים לפיו, עשה לו אויר, הביא לו מים, נתן לו לאכול, סידר לו, והחיה אותו. גם רבי עקיבא איגר שהיה פוסק גדול, ידע שאין מצוה כמו ביקור חולים, ולכן היה הולך ומבקר חולים.

יום אחד רבי עקיבא איגר הזדמן אצל אדם פשוט שהיה חולה במצב קשה, ממש על ערש דוי. ושום רופא לא ידע תרופה למחלתו. רבי עקיבא איגר דאג לחולה הזה, והחליט לנסות בכל כוחו להביא לאדם הפשוט הזה את הרופא של המלך, שהיה הרופא הכי גדול, בתקוה שהוא ידע איזה תרופה לתת ולהציל אותו. התפלל לה' יתברך, עשה השתדלויות, הפך עולמות, והנה בדיוק הרופא עבר באותו עיר, ורבי עקיבא איגר התחנן לפניו שיבוא לביקור קטן, והרופא הסכים לבוא לכבוד הרב.

הגיע הרופא לחולה הזה, בדק אותו, ואמר שבעיקרון לפי המחלה שלו, נשאר לו לחיות רק כמה ימים, אין מה לעשות איתו. כששמע את זה רבי עקיבא איגר, הוא אמר לרופא: "אין דבר כזה, לא סתם הבאתי אותך... וכי אין לו שום תרופה?" אמר הרופא, יש לו תרופה, אבל אי אפשר למצוא אותה תוך זמן קצר.

הרב אמר כי זה סימן מן השמיים שאוהבים את החולה הזה

רבי עקיבא איגר לא התייאש ושאל את הרופא: "אמור לי את האמת, אם המלך היה חולה באותה מחלה, מה היו עושים?", אמר לו הרופא: "אגלה לך, המלך באמת היה חולה במחלה הזאת, ויש תרופה, אבל קשה להשיג אותה, ורק המלך שיש לו צבא, ויש לו כסף הרוב, יכול להשיג את זה תוך זמן קצר".

רבי עקיבא איגר לא הרפה וביקש לדעת מהי התרופה? והרופא גילה לו: "יש איזה עוף אחד שהוא נמצא ביערות, צריך לצוד אותו ואין ממנו הרבה, אם שוחטים את הציפור הזאת ותתן לחולה לאכול הוא יהיה בריא. זה התרופה. רבי עקיבא איגר בירר מה השם של העוף, ובירר איך לחלוט אותו ואיך לעשות אותו, ואמר רבי עקיבא איגר אנסה את מזלי להשיג אותו..."

הרופא הלך לדרכו, ורבי עקיבא איגר לא המתין רגע, אלא מיד פתח בתפילה מעומק הלב להקב"ה, שיומן לפניו את העוף הזה, והיה מוריד כנחל דמעה, בוכה ומתפלל. והנה לפתע רואים שאיזה עוף משונה ומיוחד מגיע ועומד על החלון, פתחו את החלון, הביאו את הציפור, ורואים שזהו העוף הנדיר והמבוקש!

מיד אמר להם רעק"א: מהשמיים אוהבים את החולה הזה ושלחו לו את העוף לרפא אותו, תעשו את העוף לפי מה שאמר הרופא. חלטו את

ולכן זה יום גדול, צריך להרבות בתשובה ובמעשים טובים, אריה שאג מי לא ירא. ולהרבות בתורה, כמו שאמרו שם רבותינו שמש"ו באב, "מאן דלא מוסיף, יאסף", פירוש, מי שלא מוסיף בתורה, יאסף חס ושלוש.

ט"ו באב הוא התחלת ימי הרחמים והסליחות, ולכן יש כאלה שכבר מש"ו באב מתחילים לומר אחד לשני או כותבים באגרת "כתיבה וחתימה טובה".

אצל העולם זה נוהג מראש חודש אלול, אבל יש אסמכתא לזה, נדמה לי מספרי חסידות דורשי רשומות אמרו: "חמישה עשר באב" בגימטריא "כתיבה וחתימה טובה" בדיוק. ואומרים בשם הרב הקדוש המגיד שקיבל מהרב מאור עיניים שקיבל מהבעל שם טוב שקיבל מאחיה השילוני, שמש"ו באב עד ראש השנה, כמה פעמים שאדם יאמר לחבירו "כתיבה וחתימה טובה", כל פעם שיגיד, הוא בורא מלאך, והמלאך הזה ימליץ טוב בעדו. כי הקב"ה אומר תראה, הוא כבר בדרך את חבירו בכתיבה וחתימה טובה, מגיע לו. כך מקובל מאחיה השילוני, כך שמענו מהבעש"ט. לכן זה ימים קדושים. ואדם לא יאבד אותם.

תיקוני זוהר וזיווגים

וגם יש עניין גדול בט"ו באב שאדם יברך בו ברכת המזון בכוונה מיוחדת בברכת "הטוב והמטיב", כי ביום זה הובאו הרוגי ביתר לקבורה, וברכת הטוב והמטיב נתקנה כהודאה על הרוגי ביתר שנתנו לקבורה.

ומיום ט"ו באב יש חסידים שמתחילים לקרוא תיקוני זוהר. וכתוב בהקדמת "כסא מלך" לתיקונים, שליומו "תיקוני זוהר" בחודש אלול, מטרה את הגוף והנשמה וסגולתו לקרב קץ הגאולה. ואותו דבר כתוב באור צדיקים למהר"ם מפראש, שמי שישלים ספר התיקונים בימים אלו יזכה לטהר את נשמתו. לכן זה דבר גדול. שאדם יצלל את הזמן הזה, זה דבר גדול מאוד מאוד.

יש עוד הרבה מה להאריך על יום ט"ו באב, וצריך לדעת שזה יום מסוגל גם כן להתפלל על הזיווגים. שאדם צריך זיווגים לו, לבניו, או לנכדיו, זה יום גדול, כי ביום הזה בנות ישראל יוצאות וחולות בכרמים. לכן, יש בזה הרבה מעלות.

וגם אנחנו כאן בישיבה בכל שנה אנחנו עושים בט"ו באב, יום תפילה בשביל זיווגים, ואנחנו עושים את זה באשמורת הבוקר שזה עת רצון. והשנה, שש"ז באב חל בשבת, בעזרת ה' נעשה את התפילה ביום שישי באשמורת הבוקר, וכל מי שצריך איזה ישועה של זיווג עם תפילה רבים, התפילה תועיל בעז"ה. בפרט אם היא תבוא עם צדקה קטנה.

מתי קמים מימי השבעה על בית המקדש?

עכשיו גם השבת נקראת "שבת נחמו" - על שם ההפטרה: "נחמו נחמו עמי יאמר אליכם". הגאון חיד"א מפרש, נחמו נחמו עמי - תתנחמו במה שאתם עמי. מה הכוונה? שכל אומה משבעים אומות יש להם שר למעלה, וכאשר נופל השר שלהם למעלה, ממילא למטה כל האומה הזאת הולכת פיפ'ן לא שווה כלום, גמרנו...

אבל עם ישראל מי זה השר שלהם? אין לנו שר, הקב"ה הוא המשגיח עלינו, אז לכן אומר הנביא תתנחמו שאתם עמי, אתם נקראים עם ישראל, אתם הבנים שלי. ולכן השבת הזו זה יום טוב גדול. כי זה נחמה בנחמת בית המקדש. כמו שאומר הפסוק אומר: "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת ליבו". ביום חתונתו - זה מתן תורה, וביום שמחת ליבו - זה בנין בית מקדשנו ותפארתנו.

יום ט"ו באב זה הנחמה, כי בית המקדש נחרב בתשעה באב, ועם ישראל

הבת של החפץ חיים, אמר לי: "בבקשה, הבית שלי עשרים וארבע שעות פתוח, הוא אף פעם לא סגור, באים תלמידים, באים אנשים, נכנסים, איך שרוצים ויוצאים".

באתי לבית, וראיתי את בתו של החפץ חיים, התביישתי, ואמרת לי ששמעתי על התפילות של הרב, ואיך שהוא היה מציל אנשים, והיא אמרה לי שאבא שלה היה עושה עיגול ביער והיה עומד ומתפלל ואומר להקב"ה, אני לא יוצא מפה, עד שאתה תשמע מה שאני צריך. והוא היה אומר "זה לא בשבילי, ריבונו של עולם, זה בשביל עמך בית ישראל". וכך היה.

אני שומע קולות מהשדה הזו, ופחדתי שזה איזה חיה, שבאה להזיק את כל מה שיש לי. רצתי מיד לשדה, הלכתי לפי הקול והנה אני מתקרב ורואה, יהודי שוכב על הרצפה

כתוב בפרשה: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים", ואז מה תעשה? "ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו". הזוהר הקדוש אומר בפרשת נח שאם יחזרו בתשובה ראשי כנישתא או אפילו "כנישתא חדא", דהיינו, בית מדרש אחד של עשרה אנשים, אם הם יחזרו בתשובה באמת, בזכותם תבוא הגאולה. בכנישתא אחת מביאים את הגאולה! ככה אומר רבי שמעון. איפה אנחנו? לכן צריך להשתדל על זה.

כל הסיבות לשמחת יום ט"ו באב

עכשיו נדבר על יום ט"ו באב. הגמרא אומרת במסכת תענית (דף כ"ו) "אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב ויום הכיפורים, שבהם בנות ישראל יוצאות וחולות בכרמים". והגמרא (בדף ל) שואלת על זה: "בשלמא יום הכיפורים, זה מובן למה הוא יום טוב, כי אית ביה מחילה וסליחה וכפרה", בטח. יש יום כזה גדול כמו יום כיפור? שבו הקב"ה מוחל וסולח לכל עוונותינו. "אלא חמישה עשר באב מאי היא" - מה הסיבה שט"ו באב הוא יום גדול? והגמרא מונה כמה דברים טובים שאירעו ביום ט"ו באב:

א', יום שהותרו שבטים לבוא זה בזה. ב', יום שהותר שבט בנימין לבוא בקהל. ג', יום שכלו בו מתי מדבר [כמו שהבאנו בתחילת השיעור]. ד', יום שביטלו את השומרים שהושיב ירבעם בן נבט על הדרכים כדי שלא יעלו לרגל. ה', יום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה. ו', יום "תבר מגל" - שמש"ו באב לא הולכים לכרות עצים למערכה כי תשש כוחה של חמה ויש לחות בעצים, וממילא היו יכולים ללמוד עוד תורה. כמה גדול הוא יום ט"ו באב.

ממתי מאחלים "כתיבה וחתימה טובה"?

ומה הסוד של התאריך הזה? אתם יודעים הנה יום בריאת העולם הוא בכ"ה באלול. והרי כתוב בתורה בראשית ברא אלקים - שכל בריאת העולם בשביל ישראל שנקראו "ראשית". ואמרו רבותינו, "ארבעים יום קודם יצירת הולד יוצאת בת קול ואומרת בת פלוני לפלוני".

ואם נחשב ארבעים יום קודם כ"ה באלול - יוצא בדיוק ט"ו באב. בבריאת העולם זה יום יצירתן של נשמות ישראל, ובט"ו באב, שזה ארבעים יום קודם יצירת הולד, כבר נשמות ישראל עלו במחשבה. ולכן תקנו, שכל שנה ושנה, בנות ישראל יוצאות וחולות בכרמים, ושמותן לשבטים להתחתן זה בזה, כי זה זמן שנשמות ישראל עלו במחשבה.

שמח? מה צריך את כל זה? בסוף אדם חוזר לבית ואומר הכי טוב זה הבית שלי...

ה'נופש' האמיתי - אצל רש"י

גם אנחנו בכל שנה הולכים לנופש שבוע, איפה? אצל רבי שמעון בר יוחאי, מתי? בל"ג בעומר. הולכים שבוע לפני כן למירון, ונמצאים שמה שבוע. אני אומר למשפחה, תנצלו חזק את החופש, זה חופש הכי יפה, אין בעולם דבר כזה, וזה אמת.

אבל יש מעדיפים לצאת עם הילדים בחופש, כדי שלא יפסידו מהלימודים, אבל מה?! בימי החופש כל המקומות מלא וזהמות, תיקח אותם לטבריה? ה' צילנו! אדרבה, אם יש חוף נפרד, שאין אף אחד בעולם, והוא עם המשפחה שלו, שילך. שמעתי שבני יורק, ובשווייץ, יש להם מקומות בהרים, אין שמה אף אחד בעולם, הם נמצאים שם. אבל לא צריך שווייץ, אנחנו בארץ ישראל, יש פה גם כן כל מיני ערים, שאפשר ללכת שמה בצדדים, ואדם יהיה שמח. אדם ילך למקומות האלה, בעז"ה להיהרר על הילדים שלנו, להשתדל לא להפסיד את הנשמות חס וחלילה.

לכן לא ללכת. רק צריך לצאת עם האשה והילדים, מה נעשה, אין ברירה, זה כמו איזה גזירה, אם לא תוציא אותם הם חושבים שהעולם נחרב... מה נעשה, זה ככה נהיה

ה' ישמור את כל עם ישראל בכל מקום שהם, ויטע בלבנו אהבת עולם ויראת שמיים, נלך בדרכי ה', נעשה נחת רוח גדול להקב"ה. ונברך את כל המאוינים דרך הלויין, דרך רדיו מורשת, דרך ערוץ אלפיים, וכל הלומדים בעלון "האוצר השבועי", מלכא דעלמא יברך יתכן ויזכה יתכן בבריאות איתנה ונוכח לעבוד את הקב"ה לעשות נחת רוח לפניו, ללכת בדרכי ה', וכן יהי רצון ונאמר אמן.

יושב באבילות שבעה ימים, מתי קמים מאבילות ומתחיל טוב? בט"ו באב! ביום ט"ו באב עם ישראל קם, מתחיל שנה חדשה ומקמים את השכינה מעפרא, קמים מהאבילות ועכשיו מתחיל תקופה הכי יפה.

לכן אומר "נחמו נחמו עמי". שאתם תעלו ויש לכם קיום, "יאמר אליכם". בתחילה הם חשבו שהנביא אומר להם מעצמו נחמו נחמו, לכן אומר להם הנביא לא אני אומר, "יאמר אליכם". הקב"ה אומר להם: תתנחמו. לקו בכפליים, יתנחמו בכפליים.

"יצחק אין כמוך! קיבלת!"

עכשיו מתחיל ימים הכי יפים בעולם. ימי רחמים. ימי רצון. הקב"ה נותן לנו הזדמנות לכפר על כל השנה, הזדמנות לחזור בתשובה, לבנות את בית המקדש. ה' יתברך שולח לנו נחמות, אוהב אותנו. זה מילים שמחזקות את הלב שלנו.

"נחמו נחמו" זה גימטריא "יצחק", מדוע? כי כאשר הקב"ה גזר להחריב את בית המקדש, הוא בא לאברהם ואמר לו בניך חטאו כך וכך העמידו צלם, העבירו ברית קודש מעליהם. אמר אברהם: שילכו לגלות, ואז העונות שלהם ימחו על קדושת שמך. הוא הולך אצל יעקב, ויעקב אמר שיש לו צער גידול בנים אבל הוא לא יכול לעזור.

עד שבא הקב"ה אצל יצחק שזה מידת הדין, ויצחק אמר, אומר: רגע, מה קורה פה? רבונו של עולם! כמה שנים אדם חי? שבעים שנה. עשרים שנה הראשונים לא מענישים בדני שמיים, הלכו, כמה נשאר? חמישים שנה! חצי מזה זה לילות. תוריד את הלילות, מה נשאר? עשרים וחמש שנה, חצי מהזמן יורד כי אדם אוכל, שותה, מתפלל. כמה נשאר שתים עשרה וחצי שנה, על זה אמר יצחק "פלגא עלי פלגא עלך". אמר לו הקב"ה: "תשמע יצחק אבינו אתה אין כמוך, אני מקבל את הדברים שלך". איך אנחנו אומרים? כי אתה אבינו, אברהם לא ידענו וישראל לא הכירנו, אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך, ככה זה הולך.

אין כמו הבית שלי...

בעז"ה צריכים עכשיו לחזור בתשובה, ללכת בדרכי ה' יתברך. וזה הזמן שצריך להיהרר בו מאוד מאוד, עכשיו יש חופש, אנשים יוצאים לטיולים, ואדם יכול להפסיד, ואחר כך צריך שנים כדי לתקן - אם בכלל. האשה והילדים עלולים חלילה להידרדר, אסור ללכת לבתי מלונות! אסור ללכת עם אנשים ועם משפחות, מה אתה צריך את זה? קח את הילדים שלך לאיזה מקום שאין בו אף אחד, איזה צימר, קח אותם כל פעם לאיזה מקום, חלאסנה, תלכו להחליף אוריה באיזה מקום, אסור ללכת לבתי מלונות! יש שמה פיתויים ובעיות אצל אנשים הכי דתיים... הנשים של הבני דודים של האחים שלו, לא מתאים. כמה אדם צריך לשמור, לא להתבלבל.

גם לא לצאת לרחובות. בשווקים, במסעדות, יש פגם העיניים. אדם הולך מה יעשה אחר כך?! עין רואה ולב חומד. מה יעשה הבן ולא יחטא?! לכן לא ללכת. רק צריך לצאת עם האשה והילדים, מה נעשה, אין ברירה, זה כמו איזה גזירה, אם לא תוציא אותם הם חושבים שהעולם נחרב... מה נעשה, זה ככה נהיה. אבל, כל הורה יעשה בדעת, יראה איפה ללכת, לא ילך למקומות שעלולים להפסיד, גם מוציא כסף, וגם יפסיד? וגם לא יהיה

בתרומה של 100 ש"ח לחודש
היבול לזכות 25 משפחות
שייבו ללמוד בל שבוע
בעלון האוצר השבועי

להקדשות ולפרטים נוספים
היינו 02-624.9000

02-644-33-00

המבצע השבועי - בחנות הישיבה
(המבצע הינו לשבוע בלבד)

ספר "ימי הרחמים"
ספר הכנה לימים נוראים
של מו"ר הרב **בניהו שמואלי** שליט"א
מראש חודש אלול ועד לאחר יום הכיפורים

50% הנחה

סט ראש השנה ג' נרכים
ע"פ כוונת הרש"י זיע"א בתוספת ביאורים והקדמות
א. מנחה וערבית לראש השנה
ב. שחרית לראש השנה
ג. מוסף לראש השנה עם כוונות השופר

קטן
15% הנחה

עליה לציונו של האר"י הקדוש לכבוד יום ההילולא בראשות מו"ר ראש הישיבה המקובל רבי בניהו שמואל'לי שליט"א

בשיעור בתורת האר"י ז"ל בבית הכנסת אבובא

תיקון חצות

בציון הקדוש של האר"י הק'

תפילת מנחה

עריכת פדיון נפש עם כוונות הרש"ש

הדלקת נר לכבוד האר"י הק'

בציון מרן הבית יוסף

בהגיע יום הגדול ערב ההילולא של ראש גולת אריאל האר"י'ל הקדוש באו והתקבצו רבני ותלמידי ישיבת המקובלים "נחל שלום" ירושלים וישיבת המייש"ר בת ים ובראשם מו"ר ועט"ר שליט"א לביוון צפת לעלות לציונו של הצדיק זיע"א, בכבוד השכם מיד לאחר תפילת הנין בכוונות מסר מו"ר ועט"ר את השיעור היומי הקבוע לתלמידיו ושומעי לקחו, לאחמ"כ נסעו כולם באוטובוסים מאורגנים לביהכנ"ס אבובא אשר בעיה"ק צפת ת"ו ולמדו בצוותא בשבחי האר"י'ל ובתורתו מתוך קונטרס "הילולת האר"י"ל ומו"ר לימד שיעור ביחוד ההו"ן משער רוח הקודש, לאחר השיעור אמרו תיקון חצות היום בקול בוכים לקיים מה שכתוב בשער הכוונות שכל הבוכה על החורבן בחצות היום כימים אלו מקבל הארה בנפשו לאחר מכן התפללו תפילת מנחה על פי האר"י ז"ל והרש"ש וסליחות להצלתה ישועת עם ישראל בכלל, ובפרט לתרומי הישיבה הקדושה נחל שלום, כמ"כ עשה מו"ר ועט"ר שליט"א פדיון נפש בכוונות והזכיר בו שמות החולים והתורמים וכלל עם ישראל לישועה כללית, וירדו כולם באיש אחד בלב אחד אל עבר ביה"ק העתיק בצפת ובאו למקום מנוחת הצדיק והשתטחו על קברו, ומו"ר ועט"ר התפלל שם והעתיק שבוכות הצדיק נזכה לנאולה השלימה ועשו המקובלים יחד הווי"ן, ועוד תפילות לישועת כלל עם ישראל ואמרו סליחות עם שופרות וחוצצרות וקיבלו כל הקהל עליהם עול מלכות שמים והתחזקו מאוד.

חלק מהקהל בסעודת מצוה לכבוד הילולת האר"י הק'

סעדני ואושעה, לזכרו של בעל ההילולא ערכה הישיבה הקדושה סעודה רבתית באחד האולמות בעיר צפת, אשר בה באו כל הקהל הקדוש, ודרשו שם הרבנים ודיברו בשבחו של בעל ההילולא ומו"ר ועט"ר הרבנים שליט"א דיברו בענינו של יום וחזיק כל הקהל הקדוש להשתתף כל אחד לפי ערכו בצער השכינה וצעריו של משיח, ועוררו הקהל לשבח בתשובה ובשעת ערב חזרו הקהל הקדוש ב"א למקום מגוריו וזאת רבינו האר"י'ל יגן עלינו וימליץ טוב בעדנו שנוכח לנאולה השלימה עוד השנה ולראות פני משיח צדקנו בקרוב ממש אמן ואמן.